

Arrest

nr. 156 917 van 24 november 2015
in de zaak RvV X / II

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de staatssecretaris voor Migratie- en asielbeleid, thans de staatssecretaris voor Asiel en Migratie en Administratieve Vereenvoudiging.

DE WND. VOORZITTER VAN DE IIde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Braziliaanse nationaliteit te zijn, op 16 mei 2011 heeft ingediend om de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Migratie- en asielbeleid van 31 maart 2011 tot verwerping van een aanvraag om machtiging tot verblijf.

Gezien titel I *bis*, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 24 september 2015, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 21 oktober 2015.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken M. MILOJKOWIC.

Gehoord de opmerkingen van advocaat S. STRICKAERT, die loco advocaat J. OPSOMMER verschijnt voor de verzoekende partij en van advocaat B. HEIRMAN, die loco advocaat C. DECORDIER verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

Verzoeker heeft op 18 januari 2010 een aanvraag om machtiging tot verblijf op grond van artikel 9bis van de vreemdelingenwet ingediend als student. Bij schrijven van 1 april 2010 heeft de gemachtigde van de staatssecretaris voor Migratie- en Asielbeleid verzoeker verzocht binnen de veertien dagen verscheidene, uitdrukkelijk benoemde stukken voor te leggen. Dit schrijven werd aan verzoeker betekend op 9 april 2010. Verzoeker heeft op 23 april 2010 en 27 april 2010, evenals op 13 juli 2010 stukken voorgelegd. Op 31 maart 2011 heeft de gemachtigde verzoekers aanvraag om machtiging tot verblijf verworpen.

Dit is de bestreden beslissing die op 14 april 2011 aan verzoeker ter kennis is gebracht samen met een bevel om het grondgebied te verlaten.

Het bevel om het grondgebied te verlaten maakt het voorwerp uit van een andere procedure, gekend onder rolnummer 71 570.

“De aanvraag om machtiging tot verblijf, ingediend op 18/01/2010 bij de burgemeester van Oudenaarde door DCSJ, geboren te Capinapolis op (...)1988, onderdaan van Brazilië, verblijvende (...) 9700 Oudenaarde, in toepassing van art 9bis van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, gewijzigd door de wetten van 15 juli 1996 en van 15 september 2006, is verworpen.

Motivering:

Overwegende dat betrokkene tot staving van zijn aanvraag tot machtiging tot voorlopig verblijf een nationaal paspoort voorlegt met een binnenkomststempel van Frankrijk op datum van 24/07/2009; dat zijn aanvraag bijgevolg is ingediend in onregelmatig verblijf;

Overwegende dat hij in zijn verzoekschrift van 18/01/2010 aanhaalt dat hij bij zijn zus en schoonbroer woont en zijn studies in België wil afwerken omdat zijn zus alle kosten op haar heeft genomen en hij door (niet nader bepaalde) omstandigheden de kosten en studies niet in Brazilië kan dragen en volgen; dat hij al enkele jaren deze richting volgt en het daarom onmogelijk is deze richting te volgen of af te werken in Brazilië en dat deze studie nog 3 jaar duurt.

Overwegende dat hij vervolgens studieattesten voorlegt vanaf het schooljaar 2005-2006 waaruit blijkt dat hij eerst de schooljaar 2006-2007 ingeschreven is voor het beroepssecundair onderwijs – richting Basismechanica auto aan het Koninklijk technisch Atheneum te Gent;

Overwegende dat betrokkene niet aantoonbaar dat gelijkaardig secundair onderwijs niet bestaat in het land van herkomst of de omliggende landen en bijgevolg niet in aanmerking komt voor een machtiging tot voorlopig verblijf in het kader van de artikelen 9 en 13 van de Wet van 15/12/1980.

Overwegende dat uit de loonfiches van de garant (schoonbroer) blijkt dat zijn reguliere netto-inkomen onvoldoende is om in zijn eigen levensonderhoud te voorzien en de kosten van een student te dragen zoals omschreven in het KB van 8 juni 1983; dat het inkomen van de echtgenote eveneens ontoereikend is en zij overigens geen telastening heeft enkel diens inkomen beoordeeld wordt voor de solvabiliteit dat de financiële dekking van het verblijf van de student bijgevolg niet verzekerd is.

Overwegende dat betrokkene evenmin aanspraak kan maken op gezinshereniging met zijn zus gezien de wet van 15/12/1980 niet voorziet in gezinshereniging in de zijlijn.

Bijgevolg wordt zijn aanvraag tot machtiging tot voorlopig verblijf verworpen.”

2. Onderzoek van het beroep

2.1. In zijn eerste middel voert verzoeker de schending aan van artikel 10ter van de vreemdelingenwet. Verzoeker meent dat de termijn van negen maanden, die in dit artikel voorzien is, ten onrechte niet werd gerespecteerd.

Verzoekers betoog faalt in rechte. Verzoeker kan niet worden gevolgd waar hij stelt dat de termijn van negen maanden zoals voorzien in artikel 10ter van de vreemdelingenwet betrekking heeft op alle aanvragen die op grond van artikel 9bis worden ingediend. Dit is niet het geval: artikel 10ter van de vreemdelingenwet heeft slechts betrekking op de aanvragen om machtiging tot verblijf die worden ingediend overeenkomstig artikel 10ter van de vreemdelingenwet, te weten door familieleden van bepaalde categorieën van vreemdelingen.

Er moet bovendien op gewezen worden dat de vreemdelingenwet geen termijn voorziet waarbinnen aanvragen die overeenkomstig artikel 9bis van dezelfde wet werden ingediend, moeten behandeld worden. Verzoeker toont verder niet aan welk belang hij heeft bij het aanvoeren dat de bestreden beslissing eerder had moeten worden genomen. Een eventuele schending van de redelijke termijn zou hoe dan ook niet tot gevolg hebben dat er enig recht op verblijf in hoofde van verzoeker zou ontstaan (RvS 18 februari 2008, nr. 179 757). Het onderdeel van het middel kan derhalve niet tot de nietigverklaring van de bestreden beslissing leiden.

Het eerste middel is ongegrond.

2.2. In een tweede middel voert verzoeker de schending aan van de beginselen van behoorlijk bestuur, meer in het bijzonder van het zorgvuldigheidsbeginsel, het redelijkheidsbeginsel in samenhang met artikel 9bis van de vreemdelingenwet.

Verzoeker betoogt dat de aanvraag enkel vanuit het oogpunt van een aanvraag door een student is onderzocht, terwijl onder artikel 9bis van de vreemdelingenwet ook prangende humanitaire situaties tot toekenning van een machtiging tot voorlopig verblijf aanleiding kunnen geven.

Verzoeker verliest uit het oog dat hij zich in de aanvraag niet beroepen heeft op prangende humanitaire situaties. Integendeel blijkt uit de stukken van het administratief dossier dat de aanvraag die verzoeker op 21 januari 2010 heeft ingediend bij de gemeente, uitsluitend betrekking had op zijn studies, zonder dat verzoeker '*andere prangende humanitaire situaties*' heeft aangevoerd. Ook de stukken die verzoeker nadien heeft aangebracht verwezen enkel naar zijn aanvraag als student, en de door de gemachtigde opgevraagde stukken, bij brief van 1 april 2010. Verzoeker kan niet worden toegestaan zijn aanvraag om machtiging tot verblijf aan te vullen in zijn verzoekschrift. Aangezien verzoeker zijn aanvraag enkel als student heeft ingediend, en op geen enkel ogenblik zijn aanvraag heeft uitgebreid naar '*andere prangende humanitaire situaties*', kan aan de gemachtigde niet worden verweten de aanvraag enkel in functie van de aangehaalde elementen, met name de studies, te hebben behandeld.

Voor het beoordelen van de wettelijkheid van een bestuursbeslissing dient men zich te plaatsen op het ogenblik van het nemen die beslissing, rekening houdend met de alsdan voorhanden zijnde feitelijke en juridische gegevens (cf. bv. RvS 30 maart 1994, nr. 46.794, R.A.C.E. 1994, z.p.).

Verzoekers betoog faalt falen in rechte en in feite.

Het tweede middel is ongegrond.

2.3. In een derde middel voert verzoeker de schending aan van de beginselen van behoorlijk bestuur, meer in het bijzonder het zorgvuldigheidsbeginsel, het proportionaliteitsbeginsel en het redelijkheidsbeginsel.

Verzoeker betoogt dat geen rekening werd gehouden met het gegeven dat zijn schooljaar nog loopt, en dat de overheid niet heeft geïnformeerd naar de studieresultaten of actuele studiesituatie van verzoeker.

De gemachtigde dient rekening te houden met alle gegevens die zich in het dossier bevinden, en op een zorgvuldige manier te handelen, zonder dat zulks de verplichting kan inhouden voor de gemachtigde om op elk ogenblik navraag te doen aangaande de actuele situatie bij de betrokken vreemdeling. Integendeel komt het aan de vreemdeling toe om alle informatie waarop deze zich wenst te beroepen teneinde aan te tonen dat de voorwaarden voor een machtiging tot verblijf vervuld zijn, mee te delen aan de gemachtigde.

Overigens ziet Raad niet in welk belang verzoeker bij deze kritiek kan hebben, nu de motivering van de bestreden beslissing geen betrekking heeft op de studieresultaten of actuele studiesituatie, noch legt verzoeker uit in welke mate het opvragen van de studieresultaten tot een andere beslissing zou hebben geleid.

Terwijl het loutere feit dat het schooljaar lopende is, op zich niet maakt dat verzoeker zonder meer moet worden toegelaten tot verblijf, zonder dat de voorwaarden hiertoe vervuld zijn. Daarenboven staat het verzoeker vrij, indien hij meent hiervoor in aanmerking te komen, om een verlenging van het bevel om het grondgebied te verlaten te verzoeken.

Verzoeker toont niet aan dat de beslissing onredelijk is, noch toont hij aan dat de gemachtigde onzorgvuldig zou hebben gehandeld.

Het derde middel is ongegrond.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

Het beroep tot nietigverklaring wordt verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op vierentwintig november tweeduizend vijftien door:

dhr. M. MILOJKOWIC,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. K. VERHEYDEN,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. VERHEYDEN

M. MILOJKOWIC